

Tufan: Nuh'un Öyküsü

Yaratılış 6:9 – 9:17

Yaratılış 6:9-22

9 Nuh'un öyküsü şöyledir: Nuh doğru bir insandı.

Çağdaşları arasında kusursuz biriydi. Tanrı yolunda yürüdü.

10 Üç oğlu vardı: Sam, Ham, Yafet. 11 Tanrı'nın gözünde yeryüzü bozulmuş, zorbalıkla dolmuştu. 12 Tanrı yeryüzüne baktı ve her şeyin ne denli bozulduğunu gördü. Çünkü insanlar yoldan çıkmıştı.

13 Tanrı Nuh'a, "İnsanlığa son vereceğim" dedi, "Çünkü onlar yüzünden yeryüzü zorbalıkla doldu. Onlarla birlikte yeryüzünü de yok edeceğim. 14 Kendine gofer ağacından bir gemi yap. İçini dışını ziftle, içeriye kamaralar yap.

15 Gemiye şöyle yapacaksın: Uzunluğu üç yüz, genişliği elli, yüksekliği otuz arşın olacak. 16 Pencere de yap, boyu yukarıya doğru bir arşını bulsun. Kapıyı geminin yan tarafına koy. Alt, orta ve üst güverteler yap. 17 Yeryüzüne tufan göndereceğim. Göklerin altında soluk alan bütün canlıları yok edeceğim. Yeryüzündeki her canlı ölecek.

18 Ama seninle bir antlaşma yapacağım. Oğulların, karın, gelinlerinle birlikte gemiye bin. 19 Sağ kalabilmeleri için her canlı türünden bir erkek, bir dişi olmak üzere birer çifti gemiye al. 20 Çeşit çeşit kuşlar, hayvanlar, sürüngenler sağ kalmak için çiftler çiftler sana gelecekler. 21 Yanına hem kendin, hem onlar için yenebilecek ne varsa al, ilerde yemek üzere depola." 22 Nuh Tanrı'nın bütün buyruklarını yerine getirdi.

Yaratılış 7

1 RAB Nuh'a, "Bütün ailenle birlikte gemiye bin" dedi,

“Çünkü bu kuşak içinde yalnız seni doğru buldum.

2-3 Yeryüzünde soyları tükenmesin diye, yanına temiz sayılan hayvanlardan erkek ve dişi olmak üzere yedişer çift, kirli sayılan hayvanlardan birer çift, kuşlardan yedişer çift al. 4 Çünkü yedi gün sonra yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdıracağım. Yarattığım her canlıyı yeryüzünden silip atacağım.” 5 Nuh RAB’bin bütün buyruklarını yerine getirdi.

6 Yeryüzünde tufan koptuğunda Nuh altı yüz yaşındaydı.

7 Nuh, oğulları, karısı, gelinleri tufandan kurtulmak için hep birlikte gemiye bindiler. 8-9 Tanrı’nın Nuh’abuyurduğu gibi temiz ve kirli sayılan her tür hayvan, kuş ve sürüngenden erkek ve dişi olmak üzere birer çift Nuh’a gelip gemiye bindiler. 10 Yedi gün sonra tufan koptu. 11 Nuh altı yüz yaşındayken, o yılın ikinci ayının on yedinci günü enginlerin bütün kaynakları fışkırdı, göklerin kapakları açıldı. 12 Yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdı. 13 Nuh, oğulları Sam, Ham, Yafet, Nuh’un karısıyla üç gelini tam o gün gemiye bindiler. 14 Onlarla birlikte her tür hayvan –evcil hayvanların, sürüngenlerin, kuşların, uçan yaratıkların her türü– gemiye bindi. 15 Soluk alan her tür canlı çiftler çiftler Nuh’un yanına gelip gemiye bindi.

16 Gemiye giren hayvanlar Tanrı’nın Nuh’a buyurduğu gibi erkek ve dişiydi. RAB Nuh’un ardından kapıyı kapadı.

17 Tufan kırk gün sürdü. Çoğalan sular gemiyi yerden yukarı kaldırdı. 18 Sular yükseldi, çoğaldıkça çoğaldı; gemi suyun üzerinde yüzmeye başladı. 19 Sular öyle yükseldi ki, yeryüzündeki bütün yüksek dağlar su altında kaldı.

20 Yükselen sular dağları on beş arşın aştı. 21-22 Yeryüzünde

yaşayan bütün canlılar yok oldu; kuşlar, evcil ve yabanıl

hayvanlar, sürüngenler, insanlar, soluk alan bütün canlılar öldü. 23 RAB insanlardan evcil hayvanlara, sürüngenlerden kuşlara dek bütün canlıları yok etti, yeryüzündeki her şey silinip gitti. Yalnız Nuh’la gemidekiler kaldı. 24 Sular yüz elli gün boyunca yeryüzünü kapladı.

Yaratılış 8

1 Sonra Tanrı Nuh’u ve gemideki evcil ve yabanıl hayvanları anımsadı. Yeryüzünde bir rüzgar estirdi, sular alçalmaya başladı. 2 Enginlerin kaynakları, göklerin kapakları kapandı. Yağmur dindi. 3 Sular yeryüzünden çekilmeye başladı. Yüz elli gün geçtikten sonra sular azaldı. 4 Gemi yedinci ayın on yedinci günü Ararat dağlarına oturdu. 5 Sular onuncu aya kadar sürekli azaldı. Onuncu ayın birinde dağların doruğu görüldü.

6 Kırk gün sonra Nuh yapmış olduğu geminin penceresini açtı. 7 Kuzgunu dışarı gönderdi. Kuzgun sular kuruyuncaya kadar dönmedi, uçup durdu. 8 Bunun üzerine Nuh suların yeryüzünden çekilip çekilmediğini anlamak için güvercini gönderdi. 9 Güvercin konacak bir yer bulamadı, çünkü her yer suyla kaplıydı. Gemiye, Nuh’un yanına döndü. Nuh uzanıp güvercini tuttu ve gemiye, yanına aldı. 10 Yedi gün daha bekledi, sonra güvercini yine dışarı saldı. 11 Güvercin gagasında yeni kopmuş bir zeytin yaprağıyla akşamleyin geri döndü. O zaman Nuh suların yeryüzünden çekilmiş olduğunu anladı. 12 Yedi gün daha bekledikten sonra güvercini yine gönderdi. Bu kez güvercin geri dönmedi.

13 Nuh altı yüz bir yaşındayken, birinci ayın birinde yeryüzündeki sular kurudu. Nuh geminin üstündeki kapağı kaldırdıncaya toprağın kurumuş olduğunu gördü. 14 İkinci ayın yirmi yedinci günü toprak tümüyle kurumuştü.

15-16 Tanrı Nuh’a, “Karın, oğulların ve gelinlerinle birlikte gemiden çık” dedi, 17 “Kendinle birlikte bütün canlıları,

kuşları, hayvanları, sürünenleri de çıkar. Üresinler, verimli olsunlar, yeryüzünde çoğalsınlar.”

18 Nuh karısı, oğulları ve gelinleriyle birlikte gemiden çıktı.

19 Bütün hayvanlar, sürünenler, kuşlar, yeryüzünde yaşayan her tür canlı da gemiyi terk etti.

20 Nuh RAB’be bir sunak yaptı. Orada bütün temiz sayılan hayvanlarla kuşlardan yakmalık sunular sundu. 21 Güzel kokudan hoşnut olan RAB içinden şöyle dedi: “İnsanlar yüzünden yeryüzünü bir daha lanetlemeyeceğim. Çünkü insan yüreğindeki eğilimler çocukluğundan beri kötüdür. Şimdi yaptığım gibi bütün canlıları bir daha yok etmeyeceğim.

22 “Dünya durdukça Ekin ekmek, biçmek, Sıcak, soğuk, Yaz, kış, Gece, gündüz hep var olacaktır.”

Yaratılış 9:1-17

1 Tanrı, Nuh’u ve oğullarını kutsayarak, “Verimli olun, çoğalıp yeryüzünü doldurun” dedi, 2 “Yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümü sizden korkup ürkecek. Yeryüzündeki bütün canlılar, denizdeki bütün balıklar sizin yönetiminize verilmiştir. 3 Bütün canlılar size yiyecek olacak. Yeşil bitkiler gibi, hepsini size veriyorum. 4 “Yalnız kanlı et yemeyeceksiniz, çünkü kan canı içerir. 5 Sizin de kanınız dökülürse, hakkınızı kesinlikle arayacağım. Her hayvandan hesabını soracağım. Her insandan, kardeşinin canına kıyan herkesten hakkınızı arayacağım.

6 “Kim insan kanı dökerse, Kendi kanı da insan tarafından dökülecektir. Çünkü Tanrı insanı kendi suretinde yarattı.

7 Verimli olun, çoğalın. Yeryüzünde üreyin, artın.”

8 Tanrı Nuh’a ve oğullarına şöyle dedi: 9-10 “Sizinle ve gelecek kuşaklarınızla, sizinle birlikteki bütün canlılarla – kuşlar, evcil ve yabanıl hayvanlar, gemiden çıkan bütün

hayvanlarla– antlaşmamı sürdürmek istiyorum. 11 Sizinle antlaşmamı sürdüreceğim: Bir daha tufanla bütün canlılar yok olmayacak. Yeryüzünü yok eden tufan bir daha olmayacak.”

12 Tanrı şöyle sürdürdü konuşmasını: “Sizinle ve bütün canlılarla kuşaklar boyu sonsuza dek sürecek antlaşmamın belirtisi şu olacak: 13 Yayımı bulutlara yerleştireceğim ve bu, yeryüzüyle aramdaki antlaşmanın belirtisi olacak.

14 Yeryüzüne ne zaman bulut göndersem, yayım bulutların arasında ne zaman görünse, 15 sizinle ve bütün canlı varlıklarla yaptığım antlaşmayı anımsayacağım: Canlıları yok edecek bir tufan bir daha olmayacak. 16 Ne zaman bulutlarda yay görünse, ona bakıp yeryüzünde yaşayan bütün canlılarla yaptığım sonsuza dek geçerli antlaşmayı anımsayacağım.”

17 Tanrı Nuh’a, “Kendimle yeryüzündeki bütün canlılar arasında sürdüreceğim antlaşmanın belirtisi budur” dedi.

Sorular:

- *Öyküyü okurken kalbinde hangi duygular gerçekleşti?*
- *Tanrı kaç kişiyi doğru buldu? (7:1)*
- *Nuh’la birlikte gemide kaç kişi kurtuldu?*
- *Geminin kapısı kimler için açıktı?*
- *Doğru olan kurbana Tanrı nasıl cevap verdi? (8:20-21)*
- *Tanrı’nın yaptığı antlaşma kimler için geçerli? (9:17)*